

РІЧКА ОРІЛЬКА – ОНУКА МОГУТНЬОГО ДНІПРА

Роботу виконала: Волошина Анастасія Андріївна, учениця 8 класу Ржавчицької філії Комунального закладу освіти «Біляївський ліцей Первомайської районної державної адміністрації Харківської області»

Керівник роботи: Мінченко Людмила Павлівна, вчитель географії, спеціаліст I категорії, Ржавчицької філії Комунального закладу освіти «Біляївський ліцей Первомайської районної державної адміністрації Харківської області»

Річка Орілька знаходиться в межах басейну Дніпра, права притока річки Оріль, яка є притокою великої річки Дніпра.

На березі річки Орільки знаходить наше село Ржавчик. Історія розпочинається ще з часів чумацтва, коли чумаки, вздовж берега річки, везли сіль із Криму на північ. Наше село було засноване в районі корчми, в якій зупинялися чумаки.

Річка була та є гордістю нашого населеного пункту.

Русло річки Орільки протікає в межах Дніпровсько – Донецької западини. Річка за характером течії рівнинна. Берега річки – це терасові рівнини, які з часом були перетворені людиною для сільськогосподарських потреб.

Річка протікає в межах Східно-Європейської рівнини, Лівобережно – Дніпровської провінції, області Орільської.

Живлення річки в більшості снігове (близько 60% річкового стоку), на весняно – осінній період припадає 15-16% річкового стоку (у вигляді дощів) та 24% припадає на підземне живлення. Останні роки, у зв'язку з кліматичними змінами, річковий сток зменшується, в минулому році помічалися ознаки пересихання русла річки в період літньої спеки.

В давні часи на берегах річки росли дубові ліси. В наші часи – це заплавні луки, які використовуються населенням для заготівлі сіна.

Різновид тваринного світу з кожним роком зменшується. В даний час можна спостерігати за паукоподібними, бабками, жуками, звичайними квакшами, звичайним вужом.

Річка за довгий час свого існування, а саме у ХХ столітті, зазнала великих екологічних потрясінь. До побудови очисних споруджень, технічні води Первомайського хімічного заводу зливалися в річку. Населення до сих пір не користується підземними водами для власних потреб. Маю надію, що річка з кожним роком ставатиме чистішою. Свідченням того є поява в річці ракоподібних.

Я горджуся тим, що народилася на берегах цієї невеличкої річечки. Про неї я навіть склала казку.

Орілька та Дніпро

Орілька була донечкою ріки Оріль та онукою могутнього Дніпра. Давним – давно вони були людьми. Якось грізний дідусь насварив свою онуку. Орілька вирішила втекти світ за очі. Але була ще маленькою. Тому пройшла небагато та заблукала в дубовому лісі. Довго Дніпро та Орілька шукали свою онуку та доньку. Дніпро страждав за свій вчинок, але нічого не міг зробити. Та ось одного дня маленький соловейко приніс добру звістку сивобородому старцю, що бачив Орільку в дубовому лісі, з якого вона не може вибратися. Дідусь, разом з матір'ю, помандрували шукати свою маленьку дівчинку. Довго йшли. Дідусь заморився, сили не було, щоб іти далі. Донька залишила свого старенького батька та продовжила

свій шлях. Зайшовши в густий ліс, знайшла свою донечку. Орілька була зморена, перелякана і заплакана. Але побачивши рідну матусю, дуже зраділа. Всі були раді поверненню маленької Орільки. З того часу невеличка річечка Орілька міцно тримає за руку Орель, а Орелі допомагає могутній Дніпро, щоб Орілька не надумала знову мандрувати світами без своїх рідних.